

<i>Sygn. akt</i>	<i>II AKa 110/12</i>
------------------	----------------------

WYROK			
W IMIENIU			
RZECZYPOSPOLITEJ			
POLSKIEJ			
		Dnia	20 grudnia 2012 r.
<i>Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w Rzeszowie</i>			
w składzie:			
	Przewodniczący:	<i>SSA Stanisław Sielski</i>	
	Sędziowie:	<i>SSA Edward Loryś (spr.) SSA Stanisław Urban</i>	
	Protokolant:	st. sekr. sądowy	Anna Łuksik
przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie			
- Stanisława Rokity			

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2012r.

sprawy **M. F.** oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. i art. 159 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 57a § 1 k.k., art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., art. 159 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.,

M. M. (1) oskarżonego z art. 280 § 2 k.k. i art. 159 k.k. w zw.

z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 57a § 1 k.k., art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Krośnie

z dnia 24 sierpnia 2012r., sygn. akt II K 16/12

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. za przypisane oskarżonemu M. M. (1) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57 a §1 k.k. na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zast. art. 57 § 2 k.k

skazuje go na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. **zalicza** oskarżonemu M. M. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2012r. do dnia 20 grudnia 2012r.,

II. **utrzymuje** zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części,

III. **zwalnia** oskarżonych M. M. (1) i M. F. od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, wydatkami **obciążając** Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krośnie w wyroku z dnia 24 sierpnia 2012 r., sygn. akt II K 16/12:

I. **uznał** oskarżonych M. M. (1), M. F.

i D. M. za winnych tego, że w dniu 21 marca 2012 r., w J., działając wspólnie i w porozumieniu, dokonali pobicia i rozboju na osobie M. R. w ten sposób, że zadawali mu uderzenia po całym ciele, kopali go i uderzali pięściami, a D. M. uderzał go pałką teleskopową, a po doprowadzeniu go do stanu bezbronności zabrali mu z ręki, w celu przywłaszczenia, zegarek kwarcowy na pasku o wartości 40 zł, przy czym pokrzywdzony na skutek zdarzenia doznał złamania brzegu dolnego oczodołu prawego z odmą podskórną i oczodołową, złamania przedniej ściany zatoki czołowej lewej, krwiaka okularowego po stronie prawej oraz krwiaków powieki oka lewego, co spowodowało rozstrój jego zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na czas powyżej dni 7 trwający

w rozumieniu art. 157 § 1 k.k., narażając pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k., przy czym czynu tego dopuścili się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, to jest przestępstwa

z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 57a § 1 k.k., na podstawie art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. i w zw. z art. 57a § 1 k.k., skazał ich na kary po 3 lat pozbawienia wolności,

II. **uniewinnił** oskarżonego M. S. od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia,

III. na podstawie art. 57a § 2 k.k. **orzekł** od oskarżonych M. M. (1), M. F. i D. M. na rzecz pokrzywdzonego M. R. nawiązki w kwotach po 1.000 zł,

IV. **uznał** oskarżonych M. F., D. M. i M. S. za winnych tego, że w dniu 21 marca 2012 r., w J., działając wspólnie i w porozumieniu, wzięli udział w pobiciu M. M. (2) w ten sposób, że zadawali mu uderzenia po całym ciele, kopali go i uderzali pięściami, przy czym D. M. i M. S. uderzali go pałką teleskopową,

w następstwie czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała

w postaci rany tłuczonej głowy, stłuczenia okolicy lewego łuku żebrowego oraz podbiegnięć krwawych ramion, co spowodowało rozstrój jego zdrowia i naruszenie czynności narządów jego ciała na czas do 7 dni trwający, przy czym w czasie pobicia pokrzywdzony był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub art. 157 § 1 k.k., to jest przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 158 § 1 k.k., skazał ich na kary po 1 roku pozbawienia wolności,

V. **uniewinnił** oskarżonego M. M. (1) od popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia,

VI. **uznał** oskarżonego M. S. za winnego tego, że

w dniu 21 marca 2012 r., w J., pobił D. F. w ten sposób, że zadawał mu uderzenia pięścią w pałką teleskopową, w następstwie czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia obu kolan, co spowodowało rozstrój jego zdrowia i naruszenie czynności narządów ciała na czas do 7 dni trwający, przy czym czynu tego dopuścił się publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, to jest przestępstwa z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., i za to na podstawie art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności,

VII. na podstawie art. 57a § 2 k.k. **orzekł** od oskarżonego M. S. na rzecz pokrzywdzonego D. F. nawiązkę w kwocie 500 zł.,

VIII. **uniewinnił** oskarżonych M. M. (1), M. F. i D. M. od popełnienia czynu zarzucanego im w pkt III aktu oskarżenia,

IX. **uznał** oskarżonego M. F. za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt IV aktu oskarżenia, przy czym wyeliminował z opisu czynu działanie o charakterze chuligańskim, to jest przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k., **skazał** go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

X. **uznał** oskarżonego M. S. za winnego popełnienia czynów zarzucanych w pkt V, VI i VII aktu oskarżenia, przy czym przy przestępstwie z pkt V wyeliminował z opisu czynu działanie o charakterze chuligańskim, to jest przestępstw z art. 190 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. oraz art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29.07.2006 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, i za to skazał go:

- za czyn z pkt V, na podstawie art. 190 § 1 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt VI, na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k., na karę 9 miesięcy pozbawienia wolności,

- za czyn z pkt VII, na podstawie art. 62 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

XI. na podstawie art. 57a § 2 k.k. **orzekł** od oskarżonego M. S. na rzecz pokrzywdzonego M. W. nawiązkę w kwocie 200 zł,

XII. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządził zniszczenie woreczków foliowych z zapięciem strunowym z zawartością śladowych ilości środków odurzających oraz szklanych lufek, szczegółowo opisanych w wykazie dowodów rzeczowych /księga przechowywanych przedmiotów 3/12 poz. 104/,

XIII. **uznał** oskarżonego D. M. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt VIII aktu oskarżenia, przy czym wyeliminował z opisu czynu działanie o charakterze, to jest przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. i za to, na podstawie art. 190 § 1 k.k. **skazał** go na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

XIV. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. **połączył** orzeczone wyżej wobec oskarżonych M. F., M. S. i D. M. jednostkowe kary pozbawienia wolności i **wymierzył** im kary łączne:

- oskarżonemu M. F. w wymiarze 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- oskarżonemu M. S. w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności,

- oskarżonemu D. M. w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności,

XV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. **zaliczył** oskarżonym, na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności, okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2012 r. do dnia 24 sierpnia 2012 r.,

XVI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych **zwolnił** oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłat,

XVII. **zasądził** od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej (...) w K. kwotę 1.338,40 zł tytułem nieopłaconych kosztów obrony z urzędu oskarżonego D. M..

Powyższy wyrok zaskarżył obrońca oskarżonego M. M. (1) i obrońca oskarżonego M. F..

Obrońca oskarżonego M. M. zaskarżył wyrok w zakresie pkt I, zarzucając rażąco niewspółmierność orzeczonej kary. Na tej podstawie wniósł o zmianę pkt I wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary 2 lat pozbawienia wolności z jednoczesnym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 3 lata.

Natomiast obrońca oskarżonego M. F. zaskarżył wyrok w zakresie pkt I i XIII zarzucając rażąco niewspółmierność kary. Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę pkt I wyroku poprzez obniżenie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności do 2 lat oraz pkt XIII wyroku poprzez obniżenie orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności do 2 lat.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego M. M. (1) zasługuje na uwzględnienie. Natomiast Sąd Apelacyjny nie uwzględnił apelacji obrońcy oskarżonego M. F..

Dokonując wyboru rodzaju i wymiaru kary Sąd kieruje się dyrektywą prewencji indywidualnej i szczególnej. W ramach prewencji indywidualnej orzeczona kara ma spełniać cele zapobiegawcze, a to uświadomić sprawcy fakt naruszenia obowiązujących norm społecznych i stanowić na przyszłość bodziec zniechęcający do popełnienia przestępstwa oraz cele wychowawcze prowadząc do takiej zmiany

w postawie sprawcy wobec wartości chronionych przez prawo, która wynika z internalizacji norm społecznych i ma charakter trwały. W ramach prewencji szczególnej orzeczona kara ma za zadanie wzmocnienie

w społeczeństwie poczucia obowiązywania norm prawnych oraz wartości społecznych, w tym także przez wyrobienie przekonania o nieuchronności sankcji karnej. Uwzględniając normę art. 54 § 1 k.k. Sąd Apelacyjny uznał, że okoliczności zachodzące po stronie oskarżonego M. M. (1),

w szczególności jego dotychczasowa niekaralność, uzasadniają obniżenie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności do lat 2. Kara w tym wymiarze w będzie stanowiła dostateczną reakcję na popełnione przez niego przestępstwo, spełniając swój cel wychowawczy w stosunku do oskarżonego. Wprawdzie, mający zastosowanie w niniejszej sprawie, art. 57a § 1 k.k. przewiduje obligatoryjne nadzwyczajne obostrzenie kary, jednak wobec zachodzącego zbiegu z fakultatywną przesłanką nadzwyczajnego złagodzenia kary z art. 60 § 1 k.k., Sąd Apelacyjny zdecydował o jej wymierzeniu w granicach ustawowego zagrożenia przewidzianego w art. 280 § 1 k.k. Tej treści orzeczenie znajduje oparcie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. uchwała z dnia 19 sierpnia 1999 r., I KZP 24/99, OSNKW 1999/9-10/48) oraz w poglądach doktryny (tak A. Marek, Kodeks karny. Komentarz, Wolters Kluwer 2010, System Informacji Prawnej Lex Omega).

Odnosząc się zaś do zarzutów dotyczących reakcji karnoprawnej na przypisane oskarżonemu M. F. przestępstwo podkreślić należy, że argumentacja skarżącego całkowicie pomija istotą sędziowskiego wymiaru kary. Z przepisu art. 53 § 1 k.k. wynika, iż wybór rodzaju i wymiaru kary jest objęty zasadą swobodnego uznania sądu, oczywiście w granicach wynikających z art. 7 k.p.k. i art. 53 i n. k.k. Jeżeli więc Sąd I instancji, co ma miejsce w niniejszej sprawie, przedstawił przyczyny wyboru rodzaju

i rozmiaru konkretnej sankcji karnej i rozumowanie to nie na suwa żadnych wątpliwości co do zgodności z zasadami prawidłowego rozumowania to brak jest uzasadnionych podstaw do kwestionowania stanowiska Sądu I instancji w toku postępowania odwoławczego.

Okoliczności naprowadzone przez Sąd I instancji (str. 35 uzasadnienia) dotyczące sposobu popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt I wyroku oraz dotyczące jego osoby uzasadniają zróżnicowanie wymiary reakcji prawnokarnej za czyn przypisany oskarżonemu M. M. (1) i oskarżonemu M. F. w pkt I wyroku. Nadto dodać należy, że wymierzona oskarżonemu M. F. kara pozbawienia wolności nie jest rażąco niewspółmierna, a tylko taka może być podstawą zarzutu odwoławczego, zgodnie z art. 438 pkt 4 k.p.k. Karą rażąco niewspółmierną jest kara, która nie odzwierciedla należycie stopnia społecznej szkodliwości czynu i nie uwzględnia w wystarczającej mierze celów kary, przy czym nie chodzi o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o "różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby - również w potocznym znaczeniu tego słowa - »rażąco« niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować" (tak SN w wyroku z dnia 2 lutego 1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 6/1995, poz. 18).

Mając to wszystko na uwadze Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. za przypisane oskarżonemu M. M. (1) przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. i art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. przy zastosowaniu art. 57 § 2 k.k. skazał go na karę 1 lat pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. M. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 22 marca 2012 r. do dnia 20 grudnia 2012 r.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. przez wzgląd na aktualną sytuację majątkową oskarżonych M. M. (1) i M. F..